

VERBONDEN STAD / I

Ultima Thule verbindt Oostendenaars via kunstproject

Het huiskamerfestival Chambres d'O dat begin februari gepland stond, kon door de coronamaatregelen helaas niet doorgaan, maar niet alle initiatieven werden geannuleerd. Voor het project 'Verbonden Stad' van Ultima Thule konden Oostendenaars een houten huisje afhalen in De Grote Post en er creatief mee aan de slag gaan. Daarna ging het huisje naar de volgende deelnemer. Via dit ritueel werden de deelnemers met elkaar verbonden. Op het einde van het project werd een installatie gemaakt met de creatieve inhoud van alle huisjes. Uit sprak met Sven Ronsijn, artistiek leider van Ultima Thule.

Robine Vanderhaeghe

EXPO VERBONDEN STAD

02.02 t/m 06.03.2022

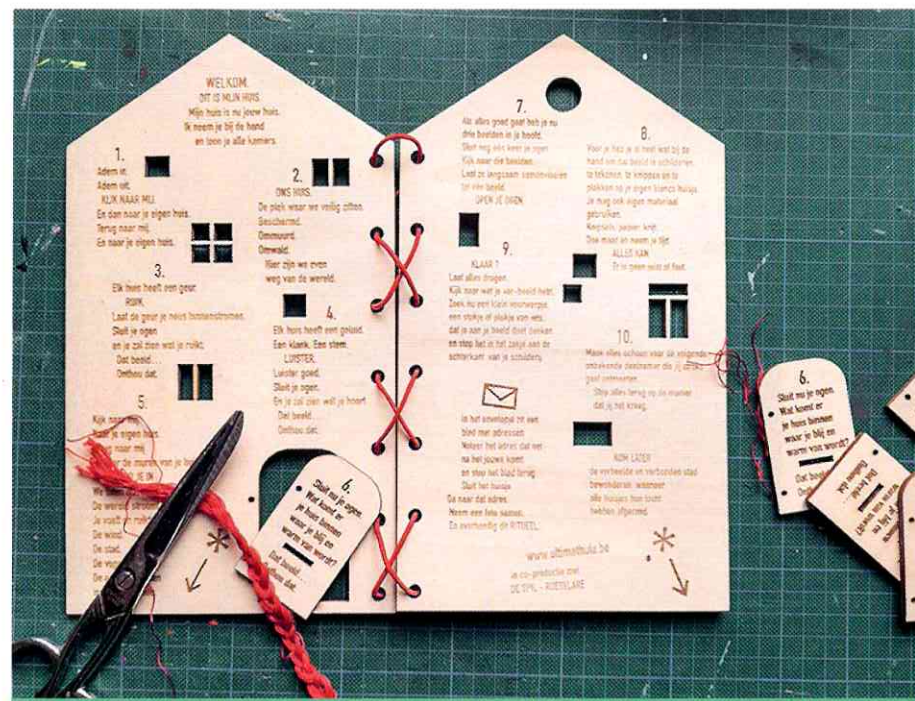
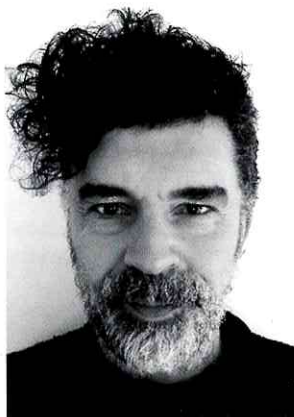
CC DE GROTE POST
www.degrotepost.be

Kan je kort wat vertellen over Ultima Thule?

Ons gezelschap bestaat al dertig jaar. Wij maken figurentheater, maar vandaag ligt onze focus op beeldende voorstellingen, installaties en workshops die gemaakt zijn voor én met jongeren. We willen jongeren zoveel mogelijk in het creatieproces betrekken en hen een stem geven. Met onze installaties willen we dan weer vooral mensen bereiken die niet zo snel een theater zullen binnenstappen. Dat kan door bijvoorbeeld een reus te plaatsen in een park of met dit project 'Verbonden Stad' waarin we mensen thuis met de huisjes aan de slag laten gaan.

Was het de bedoeling om met de Verbonden Stad een coronaproof project te realiseren?

Door corona konden we uiteraard geen voorstellingen meer spelen en mensen fysiek samenbrengen. Dus moesten we nadenken over hoe we mensen via een project konden

samenbrengen en hen ook effectief iets konden geven, in de vorm van een beleving. Het moest een project zijn waarin de 'verbeelding' een link kon vormen tussen de deelnemers. Het rituele aspect was dus belangrijk voor ons. We wilden de deelnemers een moment geven voor zichzelf, om hen dan later te doen realiseren dat 'hun' moment ook deel uitmaakte van een groter project en dat alle deelnemers dus op die manier met elkaar verbonden zijn.

Hoe kwamen jullie op het idee van de huisjes?

Door de coronamaatregelen kwam het thema huis en

thuis snel op de voorgrond. We hadden eerst het idee om de huisjes 'los' te laten rondzwerven in de stad. Maar als je zoiets doet, weet je dat je die huisjes nooit meer zal terugvinden. Dan hebben we het project zo uitgewerkt dat mensen thuis aan de slag konden gaan.

Hoe zit de opdracht van de deelnemers in elkaar?

In het huisje zit een tekst of een ritueel, zoals wij dat noemen. Die tekst moet je eerst op je gemak lezen. Het ritueel roept een aantal persoonlijke beelden op die je als deelnemer dan moet omzetten naar iets plastisch. Elke deelnemer heeft een eigen schilderplaatje om

VERBONDEN STAD MOEST EEN PROJECT ZIJN WAARIN DE 'VERBEELDING' EEN LINK KON VORMEN TUSSEN DE DEELNEMERS

mee aan de slag te gaan. Tijdens die creatie maak je je verbeelding dus tastbaar. Als je klaar bent, geef je het huisje door aan de volgende deelnemer. In het huisje zit naast schildermateriaal ook een wegwerpcamera. Daarmee kunnen deelnemers foto's nemen van het doorgeefmoment.

Wat gebeurt er eens alle deelnemers het beeldend ritueel uitgevoerd hebben?

Op het einde van het project monteren wij alle schilderplaatjes aan elkaar en vormen we er opnieuw huisjes mee. We maken in feite een 'verbeelde en verbonden stad'. De installatie kan iedereen dan later komen bekijken. Nog tot begin maart staat de Oostendse installatie in De Grote Post. Een leuk weetje is dat we deze installatie zullen meenemen naar het Podvestival in

Mechelen volgend jaar. Op dit moment loopt Verbonden Stad ook in Mechelen en het plan is om het Oostendse deel en het Mechelse deel daar opnieuw samen te brengen. Zo worden de projecten van twee steden ook letterlijk met elkaar verbonden.

Zijn jullie vaak verrast door wat mensen met de huisjes doen?

Absoluut! We zien veel creativiteit. Ook de foto's van de wegwerpcamera's zijn altijd leuk. Sommige mensen nemen niet alleen foto's van het doorgeefmoment, maar ook van hun hond bijvoorbeeld. De meeste deelnemers voeren hun opdracht met veel liefde en precisie uit. Dat is prachtig om te zien. Er is ook altijd veel variëteit in de beelden. De huisjes weerspiegelen de variëteit in de samenleving en zorgen toch voor verbondenheid tussen de verschil-

lende deelnemers, ongeacht hun leeftijd, achtergrond of geloofsovertuiging.

De eerste stad waar het project uitgerold werd, was Roeselare. Hoe waren de reacties achteraf?

Heel positief en toch ook ingetogen. We hoorden van mensen dat ze echt het gevoel hadden dat ze een cadeautje kregen. Ze vonden het fijn om een uurtje voor zichzelf te hebben en creatief bezig te zijn met het huisje. Het project is dus zeker geslaagd als we horen dat mensen iets hebben kunnen beleven en ontroering gevoeld hebben, een beetje zoals met een theatervoorstelling. Als we de huisjes terugkrijgen, is het ook voor ons een spannend en ontroerend moment. Dan hebben wij dus ook het gevoel dat we cadeautjes krijgen. We willen dan altijd snel aan de slag om de huisjes te combineren tot een installatie. ■

In de huisjes zit naast schildermateriaal ook een wegwerpcamera.

Over Ultima Thule en Sven Ronsijn

Ultima Thule is een multidisciplinair figurentheater, waarin bij elke voorstelling opnieuw wordt gezocht naar de juiste materialen, beeldtaal, muziek, objecten, poppen of figuren om een specifiek verhaal te vertellen.

Het gezelschap werd opgericht in 1993 en heeft zijn thuisbasis in Gent. Ze zijn ook een graag geziene gast op Theater aan Zee. Ultima Thule organiseert ook workshops en maakt installaties om een breder publiek buiten het theater te bereiken.

Sven Ronsijn is sinds juni 2016 artistiek leider van Ultima Thule. Sven studeerde Drama-Woord aan de Hogeschool Gent Departement Dramatische Kunsten. Hij was actief als freelance-acteur en speelde bij verschillende theatergezelschappen.

Ultima Thule is vanaf het begin een thuishaven geweest waar hij altijd naar terugkeerde. Sven speelde in de voorstellingen *Split*, *Het Paard van Troje*, *Stukken van Mensen*, de GOMAAARtrilogie (*Stekezotvanu*, *Wiedatterieris*, *Tisaltijdiet*), *Rostekop*, *Geschift!*, *Door de bomen het bos*, *Loop!* en *Door de muur*. Begin 2020 ging *BAM!* in première.

VERBONDEN STAD / II

aan de slag met een huisje
van Ultima Thule

Het project *Verbonden Stad* van Ultima Thule is een beeldend en verbindend ritueel van deur tot deur. Ultima Thule maakte houten huisjes die door verschillende deelnemers in Oostende werden doorgegeven. De huisjes bevatten instructies om aan de slag te gaan en elke deelnemer liet er zijn impressie achter. Daarna ging het huisje naar de volgende deelnemer. Ook Tom Prinsier nam samen met zijn drie dochters Jade, Camille en Sam deel aan het project. UiT ging langs terwijl ze hun huisje personaliseerden. Ze deelden graag hun ervaringen.

Robine Vanderhaeghe

EXPO VERBONDEN STAD

02.02 t/m 06.03.2022

CC DE GROTE POST
www.degrotepost.be

Tom Prinsier: "Ik hou wel van projecten die wat anders zijn dan andere. Daarom sprong de oproep van De Grote Post en Chambres d'O direct in het oog. Mijn dochters en ik houden ervan om te knutselen en creatief bezig te zijn."

Tom en zijn gezin mochten als eerste in een rij deelnemers aan de slag met het huisje. Voor de start werd hen gevraagd om rustig na te denken over wat een huis een thuis maakt. Met die gedachte in het achterhoofd begonnen ze het huisje te personaliseren.

"Bij een 'thuis' denk ik vooral aan geborgenheid en warmte, zoals handen op je rug, of op het hoofd van je kind... in die analogie heb ik een aanzet tot een dak gemaakt aan de ene zijde en de warmte van een open haardvuur aan de andere kant. Die uitleg heb ik aan mijn dochters gegeven en dan gingen zij aan de slag om het geheel wat meer invulling en kleur te geven", vertelt Tom. "Wij wilden het huisje ook een eigen draai geven door te werken met een 'pyrograaf', dat

is een soort hete stift waarmee je hout kan bewerken. Voor ik het huisje doorgaf aan de volgende persoon, heb ik elke naam van het rijtje in een stukje hout gebrand, om aan te geven dat dit huisje van elk van ons is."

Eens het gezin Prinsier klaar was met hun werk, nam Tom contact op met de volgende deelnemer. Hij gaf het huisje

persoonlijk af met een korte uitleg over het project. "Ik kende de volgende deelnemer niet, maar ik zal hem voortaan zeker aanspreken als ik hem tegenkom op straat. We namen een selfie en toen liet ik het huisje achter. Ik kijk al uit om de andere mensen te leren kennen en te weten hoe zij in contact gekomen zijn met dit project", besluit Tom. ■

Ben je benieuwd naar het resultaat? Je kan dit huisje en alle andere bewonderen in een expo in de lokettenzaal van De Grote Post van 2 februari tot 6 maart.

Foto's © Yvan Mahieu